

בית כנסת

☆☆☆☆"בית יוסף"☆☆☆☆

*** 2108 Ocean Parkway Brooklyn, N.Y. 11223 ***

מאת: הרב אהרן פרחי

נשיא: אלי לוי

הפטרה: **הדבר אשר**

מקאם: **צנא**

פרשת משפטים

22 בפברואר, 2025

עלון מספר 1221

כ"ד שבט, תשפ"ה

הדלקת נרות 5:20 * שקיעה 5:38 * שיר השירים 5:20 ואח"כ מנחה ליל שבת * שחרית שבת 8:15
מנחה שבת 5:05 * מוצאי שבת 6:21, וע"פ רבנו תם 6:51 * זמן טלית 5:36 * שעה זמנית 64:00
עלות השחר 5:24 * נץ החמה 6:40 * מנחה חול 5:30 * ערבית מנין מוקדם 4:56
צאת הכוכבים 6:16 * סוף זמן קריאת שמע 8:36 * סוף זמן עמידה 9:40 * חצות היום והלילה 12:09

צום השובבים האחרון:

יום חמישי, 20 בפברואר, מתחיל בשעה 5:26 בבוקר ומסתיים בשעה 6:00 בערב, ותזכו למצוות אמון.

המעוניין ליצור קשר עם הרב אהרן פרחי: (646) 552-3412

המעוניין לתרום לעלון שבועי זה ישלח את תרומתו ל:

Vaad Tehilim Torah, c/o R' A. Farhi

2415 Ocean Parkway, Brooklyn NY 11235

נא לא לעיין בעלון זה בשעת התפילה או קריאת התורה

ימים ימסור לו את החנות. ולא עשו ביניהם שום כתב ולא עדים על הדבר. ולמחרת מת המוכר פתאום. בניו לא ידעו כלל אודות דבר המכירה, וכאשר בא הלוקח וטען בפניהם כי החנות שייכת לו, והוא שילם לאביהם בכסף מלא, הם לא האמינו לו, כי לא היתה בידי שום הוכחה על הדבר. והלכו כולם לבית דינו של רבי יצחק לוי, והרב נתחלחל מאוד, כי על פי דין תורה אין הלוקח נאמן אפילו על ידי שבועה. וכאשר ישב על כסא הדין, נתנמנם לכמה דקות, והודיעו לו בחלום שהלוקח הזה גזל מאביהם בגלגול שעבר סך הכסף הזה, ובא לעולם שנית ושילם לו הכסף שגזל, ובזה בא על תיקונו. ומזה נלמד שכמה פעמים יהיה דין תורה, הזכאי חייב והחייב זכאי, עם כל זה אל תתמה, כי מן השמים יצא הדבר, שיבוא כל איש על מקומו בשלום, והי' ישמרנו אמון.

פרפראות על הפרשה

1 - "רק שבתו יתן ורפוא ירפא". אמרו חז"ל: כל המאכלים שהאדם אוכל בשבת, הם סגולה להשיג רפואה. כי

"ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם". כלומר, על האדם לקבל דין תורה, אפילו אחרי שיצא מבית הדין וחייבוהו, והוא יודע בנפשו שהוא זכאי במאה אחוז, ודין תורה חייבו לשלם, לא יהרהר אחרי דין תורה. לכן אמר הזוהר: אילן סידורים בגלגולא, כלומר, הטעם שיצא חייב, אבל באמת הוא זכאי אל יהרהר על דין תורה, כי משפטי התורה אמת צדקו יחדיו. וזה שנראה בעיניו שהדין נגד האמת לפעמים, התשובה היא לתקן הגילגולים כשהיה בעולם וקילקל עם חבירו וגזל לו ממונו, ולפי דין תורה של עכשיו הוא זכאי, אבל בית דין חייבוהו לשלם, לפי שהי' בורא כל הנשמות, הוא היודע איך הדבר היה בגלגולים הקודמים בין איש לחבירו, ועכשיו בגלגול זה חייב לשלם אפילו שיודע בנפשו שהוא זכאי. ומעשה שהיה עם רבי לוי יצחק זצ"ל כך היה: איש אחד היה דר בעירו של הרב, והיתה לו חנות גדולה ששוה מאה אלף דינרים. ובימי הזקנה, הלך ומכר את חנותו לאיש אחד, ותיכף שילם לו את הכסף, ואמר לו שבעוד כמה

הדרך לרפואה ולבריאות

1 - אומר הרב משה כהן: הפירות הטריים והצמחים, הם נותנים היסודות הבסיסיים לדם ולזרימתו, לרקמות הגוף ולתפקוד האברים הפנימיים החיוניים, ובד בבד מונעים מהם שורה ארוכה של מיחושים ומחלות, כמחלות דם, סרטן, סכרת ועוד ועוד, וגם הם מבריאים ומחסנים את הגוף. 2 - הפירות הם בעלי ויטמינים גבוהים והם מגבירים את הכח המחשבתי שבאדם. הוא אומר: למה לא נאכל מידי פעם בפעם אגוזים, שקדים, בוטנים וכדומה במקום ארוחה, הם מחזקים את גופנו ומגבירים בריאותנו. 3 - המאכלים הטעימים שיש בתוכם שומנים - ביצים - גבינה וכדומה יש בהם הנאות רגעיות החולפות מהר, אך לא לאושר ולשלווה. ולבסוף התוצאות יגון וסבל, מחלות רבות וחולשה כללית פיזית. 4 - אדם המפריז באכילתו ובמיוחד בשר, ביצים, גבינות ומאכלים העשירים בחלבונים, צובר בקרבו חיידקים הדבקים בזוהמה זו שבגוף. רקבונם של החיידקים בקיבתו במעיו ובדרכי העיכול של האדם נספגים בדם ומרעילים את הגוף והאיברים. לעומת זאת פירות טריים בכוחם להמית את החיידקים ולמנוע הרעלת הגוף. 5 - אוכלי בשר יטיבו להרבות גם באכילת פירות וירקות, ולפחות יומיים בשבוע יאכלו רק פירות וירקות, ועל ידי כך ימנעו את קינונם של חיידקים ומחלות בגופם. 6 - השומר נפשו ודואג לבריאות גופו, יאכל מזונות חסרי שומנים וחסרי מלח, ועיקר מזונו יהא מבוסס על ירקות, פירות וחלב.

דברי מוסר: זלזול

זלזול בכבוד אחרים דורש זהירות רבה. שלא לזלזל בכבודם לא בדיבור ולא במעשה וצריך דעת גדול להבין מהו

שורש הרפואה נעשה בשבת קודש, ולכן המילה נעשית ביום השמיני כדי שהילד תעבור עליו שבת, אז הוא לא ניזוק מן המילה, לכן רמז הכתוב: "רק שבתו", מי ששומר את השבת שלו ומענג את יום השבת אז רפוא ירפא, תבוא לו הרפואה. 2 - "אם כסף תלוה את עמי את העני עמך". אין מלויים לאדם לא כסף ולא זהב, אלא מכל כספו וזהבו של האדם שקנה בחייו, כולו נשאר בעולם חוץ מכספי הצדקה שעשה בחייו הם מלווין אותו לעולם האמת, שנאמר: והלך לפניך צדקך. רק מה שתיתן לעני, זאת תקח עמך.

היסטוריה בקצרה: 180 שנה אחרי

החורבן 250 למנינם

רבי שמעון בן רבינו הקדוש, קראו אביו נר ישראל, ולפני פטירתו מסר לו אביו חכמת הקבלה. ומינה אותו חכם הישיבה, והעיד רבי שמעון בן מנסיא על רבינו הקדוש ובניו, שנתקיימו בהם כל שבע המדות שיש בצדיק, והן: הנוי, העושר, הכוח, הכבוד, החכמה, הזקנה, השיבה והבנים. באותה תקופה, העזו הנוצרים להציק להם לישראל. רבי יהודה בן לקיש אומר: שניים שבאו אצל דיין לדין, ואחד מהם חזק ותקיף והאחד רך, יכול לומר להם איני נזקק לכם, שמא נתחייב החזק, ונמצא החזק רודפו. כל זה אם לא שמע דבריהם, אבל אם שמע, אינו רשאי שיאמר איני נזקק לכם, שנאמר: לא תגורו מפני איש. ומבית דינו של הרבי היה רבי יהודה בן פדיה, והיה בן אחותו של בר קפרא וגם תלמידו, והיה אומר: מי יגלה עפר מעיניך, האדם הראשון, שלא יכולת לעמוד בצווי ה' אחד אפילו שעה אחת, והרי בניך שהם בני ישראל ממתנינים לאילן שנטעו אותו מחדש שלוש שנים ולא אוכלים ממנו.

היה מורה ענייני הלכה כדעת הרב בן איש חי. רק לאחר מכן, כשנשא על שכמו משא ההוראה, טרח יותר לברר הדינים, וראה שאם יחמיר על אחרים, הוא יחמיר דין וחשבון על עצמו, ואולי עתיד ליתן דין וחשבון לפי שהחמיר. ואזר אומץ שלא להתפעל מן המוסכמות. וכשהגדיל קצת, הוכשרה השעה להדפיס ספר בענייני הלכה למעשה, לדון ולהורות לשעה ולדורות. והיה אז כבן עשרים, וכאשר קרא אחד הרבנים הגדולים באותה תקופה את ספרו, לא האמין שמרן המחבר הוא עוד צעיר לימים, כי אי אפשר לחכם מחבר ספרים אלו אם לא הגיע להששים מחייו ולא פחות, ותמה איך מרן בן עשרים חיבר כל זה. זה פלא. ומרן היה מאוד עניו, ואף שהיה גדול בתורה מכל חכמי דורו, הוא היה נזהר בכבודם, ואפילו היה גדול מהם עשרה מונים בתורה ובהוראה, ואינו מחזיק טובה לעצמו.

סיפור

רבי חיים ליב שהיה עוסק רובו ככולו בתורה, ובנותיו כבר הגיעו לפרקן, וכמה שדכנים הציעו להם בחורים טובים, אבל לא היה בידו לשלם מוהר ומתן להם כנהוג. בוקר אחד, בעיצומה של תקופת הצעות השידוכין, ניגשה האם להעיר את בתה המיועדת לגיל נישואין, אבל הבת טובה היא נמה וישנה עדיין. טובה היתה אשת בת חיל, מדי בוקר ממהרת להשכים ולנהל את שעות הבוקר החפוזות ועוזרת לאמא שלה יותר מכדי יכולתה. אבל באותו בוקר, טובה בקושי פקחה את עיניה, פניה היו חיוורות ושפתותיה היו רועדות. כל המשפחה נחרדה, האם והבנים התאספו סביבה וניסו לברר מה היה לה. לא עלה בידיה להשיב אפילו מילה אחת, רק עיניה עפעפו, היא חשה ברע, אפיסת

זלזול, ואין נקי אלא הזהיר וזריז לחשוב מאוד קודם עשות איזה דבר לחברו או דבר דבור לחברו, או על חברו, שיצייר לעצמו אלו היה חברו עושה לו או מדבר עליו כפי שהוא עושה, ואם היה נראה לו זלזול ומרגיש צער, אז לא יעשה כך לחברו. אמרו חז"ל: כל הנגעים אדם רואה חוץ מנגעי עצמו ואין נקל בעולם כמו למצוא ולהכיר מומי חברו, ואין קשה בעולם כמו להכיר מומי עצמו, ויש אנשים שכדי להרבות צחוק ושמחת הוללות, או שיצחקו העשירים ויתירו להם מפסת ידם, יהיו מזלזלים בכבוד איש תם ומרבים לדבר גנות עליו, ועוון הליצנות גדול מאוד, תחילתו ייסורים וסופו כאבים. והאיש הישר לא יזלזל בכבוד אף נברא. וכל שכן באשתו, ומשרתיו שלא בשביל שהם משועבדים לשרתו ניתנה לו רשות לזלזל בכבודם. ומה יתרון לאדם על חברו הלא קטון וגדול שם הוא. והזלזול הוא תולדת הגאווה ורדיפת הכבוד, שהוא רוצה שתמיד יכבדו אותו, ומרבה בהוצאות כדי שיכבדו אותו. והאיש הירא את ה' כשרואה מדת הגאווה הכי רעה צריך להשתדל ולהתלהב לרדוף אחרי הענווה, ויכיר מיעוט ערכו, ויהיה מן הנעלבים לכל אדם אפילו לאנשי ביתו. ולא יקפיד ולא יכעס ולא יתרעם כלל, ויהא דן כל אדם לכף זכות. וה' יזכנו אמן.

הראשון לציון: מרן חכם עובדיה יוסף

1921-2013

מרן חכם עובדיה למד תורה מפי הרב אליהו לופס משנת 1935 עד סוף שנת 1938, והיה רבו מדריכו במה יעסוק, ועודדו להדפיס חיבור מחידושיו בסדר תנאים ואמוראים, אולם מאידך גיסא, יעץ לו לבל ימהר להדפיס חידושי תורה בענייני הלכה למעשה עד שיגדל מעט, כי היה בן 17 שנה אז. בתחילת דרכו, מרן

כוחות מוחלטת. הבית היה כמרקחה והבהלה רבה, האם חשבה שעוד מעט קט תתמוטט גם היא. טובה היא מרכז הבית, והשאיפה לראות ממנה נחת מלווה את האם יומם ולילה, מה קרה?

דינים

1 - המחכך ידיו בשערות ראשו ומשפשף צריך ליטול ידיו, אולם אם נגע נגיעה בעלמא בשערות ראשו, כגון בשעה שמניח תפילין של ראש, ונגע בידיו בשערות ראשו אין צריך ליטול ידיו לאחר מכן.

2 - המחכך ידיו בשערות ראשו במקומות שאין דרך לכסותן, כמו מחוץ למקום הכיפה, וכן המחכך ידיו בשער הזקן אין צריך ליטול ידיו.

3 - ההולך בין הקברים בבית הקברות, צריך ליטול ידיו שלוש פעמים לסירוגין כשיצא מבית הקברות.

4 - וכן הנוגע במת או בארונו של מת, וגם המתקרב לתוך ארבע אמותיו, או נכנס לאוהל שיש בו מת, צריך ליטול ידיו, אבל המלווים את המת, אם לא נכנסו לתוך ארבע אמותיו של מת אין צריכים נטילת ידים.

5 - נהגו שלא להיכנס לביתו או לבית חבירו כשחוזר מבית הקברות או מקרבת המת תוך ארבע אמותיו קודם שיטלו ידיהם, ובמקום צורך יש להקל ליטול ידיו כשנכנס לביתו או לבית אחר.

6 - מי שנוטל ידיו כשחוזר מבית הקברות, אינו מוסר בידו כלי של נטילה לחבירו כדי שיטול ידיו, אלא מניח הכלי מידו, ובא חבירו ולוקח הכלי ועושה נטילת ידים.

התורמים לעלון זה

האדון הנרי חפץ ואשתו הגברת שרה ובניהם והוריהם לברכה ולהצלחה אמון. *** האדון ג'ימי גנדי ואשתו הגברת פולה ובניהם והוריהם לברכה ולהצלחה

אמן. *** האדון יוסף ישאי ואשתו הגברת סוזיט ובניהם לברכה ולהצלחה ומאחלים להאדון אברהם פרחי ואשתו הגברת רניה מזל טוב להחתנים אהרן ואסתר ובנים זכרים ומברוק אמון. *** האדון לארי חפץ ואשתו הגברת קארן ובניהם והוריהם לברכה ולהצלחה ותודה רבה לאשתו אשת חיל קארן, ה' יברך אותה אמון. *** האדון דוד כפיף ואשתו הגברת אסתר ובניהם לברכה ולהצלחה ולע"נ אביו המנוח נסים בן מזל ואחיו אהרן בן רחל ע"ה אמון. *** האדון יוסף עבודי ואשתו הגברת לינדה ובניהם לברכה ולהצלחה ולע"נ בנם הבחור אברהם בן לינדה ע"ה אמון. *** הגברת אדיל כדירה ובניה לברכה ולהצלחה ולע"נ בעלה ואביהם המנוח חיים בן פרחי ע"ה אמון. *** האדון אדמון נחום ואשתו הגברת לינה ובניהם לברכה ולהצלחה ולנחת רוח להנשמה הטהורה של התינוק יוסף-חיים בן אולגה ע"ה אמון. *** האדון עזרא שאשו הלוי ובנותיו לידי, סילוא, נורה וטובה לברכה ולהצלחה עם כל משפחותיהם ולע"נ אשתו ואדונתם אמם נינה-שרה בת סילוא-סבות ע"ה אמון. *** האדון אדמון נחום ואשתו הגברת לינה ובניהם לברכה ולהצלחה ולע"נ אמה אולגה בת זקיייה ע"ה אמון.

התרומות בשבוע זה הסתכמו לסך של \$900. ותזכו למצוות אמון.

מספר המבקרים הגיע ל- 236,500, +1,300 מבקרים מהעלון הקודם.

כל מי שיכול לתרום לעלון זה יבורך מפי עליון אמון.

www.BethYosef.com